

РЕШЕНИЕ

№ 7168

гр. София, 22.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 26.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева, като разгледа дело номер **3252** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от АПК, във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ).

Образувано е по жалба на „Дрийм Ленд“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес в [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 32, срещу Решение № РЗМ-5800-1659 / 32-384739 от 09.11.2022 г. на директора на Териториална Дирекция (ТД) Митница С..

В жалбата се излагат аргументи за незаконосъобразност на оспореното решение поради нарушения на административнопроизводствените правила и на материалния закон. Твърди се, че административният орган се е произнесъл само по едно от исканията на жалбоподателя, а по останалите искания имало изложени разсъждения в мотивите на обжалваното решение, но не и изрично произнасяне в диспозитива, като крайната воля на административния орган е останала неясна. Жалбоподателят счита, че административният орган следва да заплати следните суми: 1. Законна лихва за забава върху главница - неправомерно начислена и заплатена сума за антидъмпингово мито в размер на 30 922,75 лв., считано от 16.08.2016 г. до 04.08.2022 г. в размер на 18 725,48 лв.; 2. Законна лихва за забава върху главница - неправомерно начислена и платена сума за ДДС в размер 6 184,54 лв., считано от 16.08.2016 г. до 23.02.2021 г., която възлиза на 2 839,72 лв.; 3. Законна лихва за забава върху главница - недължимо платена лихва върху надвзето мито в размер на 2 673,46 лв., считано от 16.02.2018 г. до 04.08.2022 г. , възлизаща на 1 211,22 лв.; 4. Законна лихва за забава върху главница, представляваща недължимо платена лихва върху надвзето ДДС в размер на

534,09 лв., считано от 16.02.2018 г. до 23.02.2021 г., възлизаща на 163,79 лв. Искането е за отмяна на обжалваното решение и даване на задължителните указания, както по приложение на материалния закон, така и по отношение на конкретните размери на дължимите от ответника лихви.

В съдебно заседание жалбоподателят се представлява от адв. К., която поддържа жалбата и моли обжалваното решение да бъде отменено. Претендира разноски съобразно представен списък. Депозира писмени бележки.

Ответникът директор на ТД Митница С. оспорва жалбата. Изразява становище, че издадения индивидуален административен акт е правилен и законосъобразен. Прави възражение за прекомерност на претендираното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение.

Административен съд София град, Първо отделение, 5 състав, като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

С Решение № РЗМ – 5800 - 464/32 - 191593 от 24.09.2015 г., издадено от началника на Митница Столична при Агенция Митници е прието, че декларираният от страна на „ДРИЙМ ЛЕНД“ ООД допълнителния код по Т. В759 следва да се замени с код В999 и да бъде приложена ставка на митото предвидена за всички дружества в размер на 36,1 %, предвид което и на основание чл. 201, параграф 1, буква „а“ от Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета, началникът на Митница Столична е определил за доплащане от страна „ДРИЙМ ЛЕНД“ ООД публични държавни вземания по т. 5 - 9 - мито (в това число антидъм핑гово и адвалорно) – 30 922,78 лева и ДДС в размер на 6 184,54 лв., ведно с дължимата законна лихва.

С Решение № 5272 от 16.08.2018 г. по описа на Административен съд София – град, Трето отделение 8 състав, по адм. дело № 930/2018 г., оставено в сила с Решение № 4125 от 20.03.2019 г. по адм. дело № 12528/2018 г. по описа на ВАС, са отменени т.5 - 9 от Решение № РЗМ – 5800 – 464/32 – 191593 от 24.09.2015 г. по 6 бр. ЕАД, издадено от началника на Митница Столична

В мотивите на Решение № 5272 от 16.08.2018 г., съдът е приел, че неправилно митническите органи са изменили допълнителния код по Т. от В759 на В999, като не са взели предвид представените документи и необосновано са изключили съдържащите се в тях реквизити.

Във връзка с така постановеното решение от страна на „Дрийм Ленд“ ООД са депозирани молба вх. № 32-285778/ 04.10.2019 г., молба вх. № 32-285773/ 04.10.2019 г. и искане вх. № 32-285775/ 04.10.2019 г., с които дружеството е поискало връщане на суми за недължимо платени мито, ДДС и лихви.

С решение № РЗМ-5800-1318/32-339731/ 26.11.2019 г. директорът на ТД Югозападна е приел, че: 1. На „Дрийм Ленд“ ООД следва да се възстанови надвзето мито в размер на 30 992,78 лв.; 2. Да се възстанови сумата в размер на 2 673,46 лв., представляваща недължимо платена лихва върху надвзетото мито; 3. Сумата 6 184,57 лв. недължимо платен ДДС и лихва върху него в размер на 534,09 лв. подлежи на възстановяване и/или прихващане по реда на ДОПК от органите на компетентната ТД на НАП; 4. Отказва възстановяване на „Дрийм Ленд“ ООД на сумите, както следва: лихва в размер на 11 761,89 лв. върху неправомерно начислената сума за антидъм핑гово мито и ДДС в размер на 37 107,29 лв.; лихва в размер на 510,84 лв. върху неправомерно начислена лихва в размер на 11 761,89 лв.; неправомерно начислена лихва в размер на 378,51 лв. и лихва в размер на 62,25 лв. върху неправомерно

начислена лихва в размер на 378,51 лв. на основание чл. 116, § 6 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 г. за създаване на Митническият кодекс на Съюза.

С Решение № 2197 от 02.04.2021 г. по описа на Административен съд София – град, Трето отделение 54 състав, по адм. дело № 14029 от 2019 г. е отменено решение № РЗМ-5800-1318/32-339731/ 26.11.2019 г. в частта, с която е отказано възстановяване на сумата от 11 761.89 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена сума за антидъмпингово мито и ДДС върху главницата от 37 107.29 лв., за периода от 16.08.2016 г. до окончателното изплащане на сумата; сума в размер на 378.51 лв., представляваща недължимо платена лихва, върху погрешно изчислен размер на главница на задължение; сума в размер на 62.25 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена лихва в размер на 378.51 лв. по подадените от „Дрийм Ленд“ ООД молба вх. № 32-285778 от 04.10.2019 г., искане вх. № 32-285775 от 04.10.2019 г. и молба вх. № 32-285773 от 04.10.2019 г. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт.

В мотивите на Решение № 2192 от 02.04.2021 г. по адм. дело № 14029/2019 г. на АССГ, съдът е приел, че административният акт е немотивиран. Изложил е още, че според задължителното тълкуване, дадено в Решение на СЕС от 18.01.2017 г. по дело С-365/15: Когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита (каквото е настоящия случай), се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза - за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти. Ето защо размерът на лихвата за забава върху неправомерно начислената и внесена в полза на ответника сума за антидъмпингово мито и ДДС се дължи от датата на постъпване на сумата по сметка на ответника до датата на възстановяването на сумата.

С Решение № 2197 от 02.04.2021 г. е оставено в сила с Решение № 7095 от 13.07.2022 г. по описа на ВАС, Първо отделение, по адм. дело № 10984/2021 г. В Решение № 7095 от 13.07.2022 г. е изложено, че чл. 116 от Митническият кодекс не е приложим за процесния казус, поради което първоинстанционният съд правилно се е позовал на решение от 18.01.2017 г. по дело С – 365/15 на СЕС.

С оспореното в настоящото производство Решение № РЗМ-5800-1659/32 – 384739/ 09.11.2022 г. директора на ТД Митница С. е приел: 1. На основание чл. 62, ал. 2 от АПК допуска поправка на очевидна фактическа грешка в т. 1 от диспозитива на Решение № РЗМ-5800-1318/ 32-339731 от 26.11.2019 г. на директора на ТД Югозападна, като в частта „надвзето мито в размер на 30 992,78 лева“ да се чете „надвзето мито в размер на 30 922,78 лева“; 2. Определя е законна лихва в размер на 765,38 лева, дължима за периода от 27.02.2020 г. до 05.08.2022 г., начислена върху главница на надвзето антидъмпингово мито (в размер на 30 922,78 лева), като същата следва да бъде преведена по посочена от „Дрийм Ленд“ ООД банкова сметка.

По делото като доказателства са приети, представените с жалбата и административната преписка, както и допълнително представените от страните. Присъединено е за послужване адм. д. № 14029 / 2019 г. по описа на АССГ. Прието е заключение, изготвено от вещо лице О. Т. по допуснатата съдебно счетоводна експертиза по делото.

От приетото заключение на вещото лице се установява следното:

Сумата б 184,54 лв. ДДС (платена на 15.08.2016 г. от „Дрийм Ленд“ ООД на ТД Митница С.) е възстановена по сметка на „Дрийм Ленд“ ООД на 24.02.2021 г. от ТД на НАП.

Сума в размер на 534.09 лв., представляваща лихва за забава за връщането на сумата б 184.57 лв. е постъпила по сметката на „Дрийм Ленд“ ООД на 24.02.2021 г. от ТД на НАП.

Сума в размер на 2 673.46 лв., представляваща платена лихва върху мито е постъпила по сметката на „Дрийм Ленд“ ООД на 05.08.2022 г. от ТД Митница Югозападна, съгласно платежно нареждане от 04.08.2022 г. и извлечение от СЕБРА, като за тази сума „Дрийм Ленд“ ООД е изпратило до директора на ТД Югозападна молба вх. № 32-222609 от 13.07.2021 г.

Сумата в размер на 30 922.75 лв. е платена от „Дрийм Ленд“ ООД и постъпила по сметка на Митници на 15.08.2016 г., но погрешно още в началото от „Дрийм Ленд“ ООД са поискали лихвата, считано от 16.08.2016 г. Сума в размер на 30 992.78 лв. е постъпила по сметка на „Дрийм Ленд“ ООД на 05.08.2022 г.

Размерът на законната лихва върху главница от 30 922.75 лв. за лихвен период 16.08.2016 г.-04.08.2022 г. е в размер на 18 725.48 лв.

Сумата в размер на б 184.54 лв. е платена от „Дрийм Ленд“ ООД и постъпила по сметка на Митници на 15.08.2016 г., но погрешно още в началото от „Дрийм Ленд“ ООД са поискали лихвата, считано от 16.08.2016 г. Сума в размер на б 184.57 лв. /в по-висок размер с три стотинка/ е постъпила по сметка на „Дрийм Ленд“ ООД на 24.02.2021 г. отТД на НАП.

Размерът на законната лихва върху главница от б 184.57 лв. за лихвен период 16.08.2016 г.-23.02.2021 г. е в размер на 2 839.72 лв.

Сумата в размер на 2 673.46 лв. е платена от „Дрийм Ленд“ ООД и постъпила по сметка на Митници на 16.01.2018 г., но погрешно още в началото от „Дрийм Ленд“ ООД са поискали лихвата, считано от 16.02.2018 г. Същата сума е възстановена от Митници на „Дрийм Ленд“ ООД на 05.08.2022 г.

Размерът на законната лихва върху главница от 2 673.46 лв. за лихвен период 16.08.2018 г. - 04.08.2022 г. е в размер на 1 076.81 лв.

Сумата в размер на 534.09 лв. е платена от „Дрийм Ленд“ ООД и постъпила по сметка на Митници на 16.01.2018 г., но погрешно още в началото от „Дрийм Ленд“ ООД са поискали лихвата, считано от 16.02.2018 г. Същата сума е възстановена от НАП на „Дрийм Ленд“ ООД на 24.02.2021 г.

Размерът на законната лихва върху главница от 534.09 лв. за лихвен период 16.08.2018 г.-23.02.2021 г. е в размер на 136.93 лв.

Размерът на лихвата върху главница от 30 922.78 лв. за лихвен период 27.02.2020 г. - 05.08.2022 г. е съгласно лихвен процент, определен по чл. 112, параграф 2, ал. 2 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г. /при увеличение на ОЛП с един процентен пункт/ и е в размер на 765.38 лв.

При така установената фактическа обстановка настоящият съдебен състав направи следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок от надлежна страна и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество е и ОСНОВАТЕЛНА.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК съдът проверява законосъобразността на обжалвания административен акт, като извършва преценка дали същият е издаден от компетентен

орган, в установената от закона форма, при спазване на процесуалните и материалноправните разпоредби, дали е съобразен с целта на закона.

Съдът намира, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на материалноправните разпоредби.

Безспорно е установено, че с Решение № 2192 от 02.04.2021 г. на АССГ, потвърдено с Решение № 7095 от 13.07.2022 г. на ВАС, е отменено решение № РЗМ-5800-1318/32-339731/ 26.11.2019 г. в частта, с която е отказано възстановяване на сумата от 11 761.89 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена сума за антидъмпингово мито и ДДС върху главницата от 37 107.29лв., за периода от 16.08.2016 г. до окончателното изплащане на сумата; сума в размер на 378.51 лв., представляваща недължимо платена лихва, върху погрешно изчислен размер на главница на задължение; сума в размер на 62.25 лв., представляваща лихва върху неправомерно начислена лихва в размер на 378.51 лв. по подадените от „Дрийм Ленд“ ООД молба вх. № 32-285778 от 04.10.2019 г., искане вх. № 32-285775 от 04.10.2019 г. и молба вх. № 32-285773 от 04.10.2019 г. В мотивите си съдът е приел, че решението е издадено при неспазване на административно – процесуалните правила и при неправилно приложение на материалния закон. Преписката е върната на административния орган за ново произнасяне съобразно мотивите на съдебния акт.

Въпреки изричните указания на съда в мотивите на оспореното решение № РЗМ-5800-1659/32-384739 от 09.11.2022 г. административният орган отново се е позовал на чл. 116 от Регламент (ЕС) № 952/2013, а в диспозитива липсва произнасяне по част от исканията на жалбоподателя.

Разглежданият случай не попада в нито една от хипотезите, изброени в разпоредбата на чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013, съгласно която: "... размерът на вносите или износните мита, се възстановява или опрощава на което и да е от следните основания: а) надвзети суми на вносите или износните мита; б) дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора; в) грешка на компетентните органи; г) в интерес на справедливостта". В посочената правна норма изрично са регламентирани случаите, при които се възстановява или опрощава размерът на вносите или износните мита, като хипотезите са изчерпателно изброени и други възможности не са предвидени. От разпоредбата на чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 е видно, че дружеството не отговаря на условията за възстановяване по този текст. Посоченото основание не попада в изчерпателно изброените в чл. 116, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 хипотези, тъй като в конкретния случай се касае за възстановяване на мито като последица от отмяна на незаконосъобразен акт на митническата администрация.

Съгласно § 6 от чл. 116 МКС възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи. Приложението на § 6 от чл. 116 е обусловено от наличието на някое от основанията, визирани в § 1 от същата разпоредба. Неслучайно § 6 не е предвиден в самостоятелен член от регламента. Бидейки част от чл. 116, § 6, в който се предвижда забрана за изплащане на лихви, се разпростира само и единствено върху уредените в чл. 116, § 1 хипотези за възстановяване на мито. В тази връзка не могат да бъдат споделени твърденията, че в случая е приложима нормата на л. 116, § 6, предл. първо от Регламент (ЕС) № 952/2013.

Доколкото в ЗМ липсва уредба на хипотезите, когато недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, се връщат със законна лихва, е налице непълнота на закона, преодолима чрез способа, предвиден в чл. 46, ал. 2 ЗНА.

Съгласно посочената разпоредба "Когато нормативният акт е непълен, за неуредените от него случаи се прилагат разпоредбите, които се отнасят до подобни случаи, ако това отговаря на целта на акта." При непълнота на специалния закон на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, е приложим редът по чл. 128 - чл. 130 ДОПК, и по-конкретно чл. 129, ал. 6 ДОПК относно възстановяване и прихващане на недължимо платени или събрани суми за данъци, включително и мита - чл. 162, ал. 2, т. 1 ДОПК. Следователно преценката за дължимостта на лихвата и началния момент от който се дължи, следва да бъде извършена според правилото на чл. 129, ал. 6 от ДОПК.

Според чл. 129, ал. 6 ДОПК невъзстановените суми в законоустановения срок се връщат със законната лихва, начислена от деня, в който е следвало да бъдат възстановени. Към този ред препраща и разпоредбата на чл. 129, ал. 5 ДОПК - посочените за възстановяване с влязъл в сила съдебен акт суми се възстановяват заедно с дължимата лихва по ал. 6. Обстоятелството, че специалният закон не съдържа изрични правила за дължимост на лихва върху недължимо внесени задължения за данъци, вкл. и мито, не препятства приложението на ДОПК. Т. препятствие би било налице единствено ако материалния данъчен закон (ЗМ) изрично изключваше дължимост на лихви, каквото изключване цитираният закон не съдържа. Нормата на чл. 46, ал. 2 от ЗНА и липсата на изрична правна регламентация за възстановяване на недължимо платените суми за мита, определени с незаконосъобразен акт, заедно със законната лихва, обуславят приложението на чл. 129, ал. 6 ДОПК.

По спорния въпрос се е произнесъл СЕС с решението по дело С-365/15: Когато вносни сборове, в това число антидъмпингови мита, се възстановяват, тъй като са били събрани в нарушение на правото на Съюза — което запитващата юрисдикция следва да провери — за държавите членки е налице задължение, произтичащо от правото на Съюза, да заплатят на правните субекти, които имат право на възстановяване, съответните лихви, считано от момента, в който възстановените мита са платени от тези правни субекти.

Съдът намира за неоснователни доводите изложени в оспореното решение, че лихвите върху платените суми за ДДС следвало да се претендират от ТД на НАП. Видно е, че сумите са начислени и съответно внесени въз основа на решения на митническите органи, приети за незаконосъобразни от съда, поради което именно тези органи следва да възстановят последиците от незаконосъобразния си акт. В тази връзка, чл. 56 от ЗДДС изрично предвижда начисляването на данъка от митническите органи, като същите са определили размера, поради което е без значение къде впоследствие са постъпили сумите, след като решението за това е именно на митническите органи.

Предвид разпоредбата на чл. 160, ал. 3 ДОПК, приложима доколкото е приложим и редът по чл. 128 - чл. 130 ДОПК на основание чл. 46, ал. 2 от ЗНА, по исканията за: 1. Законна лихва за забава върху главница - неправомерно начислена и заплатена сума за антидъмпингово мито в размер на 30 922,75 лв., считано от 16.08.2016 г. до 04.08.2022 г.; 2. Законна лихва за забава върху главница - неправомерно начислена и платена сума за ДДС в размер 6 184,54 лв., считано от 16.08.2016 г. до 23.02.2021 г.; 3. Законна лихва за забава върху главница - недължимо платена лихва върху надвзето мито в размер на 2 673,46 лв., считано от 16.02.2018 г. до 04.08.2022 г.; 4. Законна лихва за забава върху главница, представляваща недължимо платена лихва върху надвзето ДДС в размер на 534,09 лв., считано от 16.02.2018 г. до 23.02.2021 г., следва да се произнесе директорът на ТД Митница С. към Агенция "Митници".

По изложените съображения следва да се приеме, че оспореното решение е издадено от компетентен орган, в установената от закона форма, но в нарушение на материалноправните разпоредби, поради което то следва да бъде отменено. На основание чл. 173, ал. 2 от АПК преписката следва да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при съобразяване с указанията по тълкуване и прилагане на закона, изложени в настоящите мотиви.

При този изход на спора и на основание чл. 143, ал. 1 АПК на жалбоподателя следва да се присъдят сторените по делото разноски, съобразно представения списък по чл. 80 ГПК /л. 461/ в общ размер на 3150 лева, от които 2600 лева за адвокатско възнаграждение, 500 лева внесен депозит за вещо лице, изготвило заключението по допусната ССчЕ и 50 лева внесена държавна такса. Неоснователно се явява възражението на ответника за прекомерност на така претендирания размер, доколкото същият е под предвидения в Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения минимум.

Водим от горното и на основание чл. 220, ал. 2 от ЗМ, във вр. с чл. 172, ал. 2 и 173, ал. 2 от АПК Административен Съд С. - град, I-во отделение, 5-ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на „Дрийм Ленд“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], [улица], вх. В, ет. 4, ап. 32, чрез адв. К., Решение № РЗМ-5800-1659 / 32-384739 от 09.11.2022 г., издадено от директора на Териториална Дирекция Митница С. при Агенция „Митници“.

ВРЪЩА преписката на директора на Териториална Дирекция Митница С. при Агенция „Митници“ за ново произнасяне съобразно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Агенция „Митници“ да заплати на „Дрийм Ленд“ ООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 3150 (три хиляди сто и петдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ: